

september 2023

Leto 2023

Mediteran

1. september 2023, petek

Vidy, Poros, Grčija

Bonaca. Čakava veter, a ga ne dočakava. Dočakava pa oblake. Čisto prave oblake. To je nekaj novega. Le zakaj ni bilo oblačno že takrat, ko sva rintala po Atenah?

Več ali manj počivava in popoldan sva že toliko spočita, da se nama ljubi zakuriti. Sedaj, ko imava redundančni roštilj, to počnem z lažjim srcem. Tudi, če se kaj pokvari, to ne bo katastrofa.

In ker je bonaca, se lahko posvetiva glavnemu jadru. Z nekaj muke ga spraviva ven, malo nategneva po višini in vrneva nazaj. Vse izgleda lepo in v redu. Upam, da ni to samo privid. Fatamorgana.

Tudi pritrditev bitve naštudiram. Potrebno bo razstaviti nekaj pohištva, da pridem do spodnjega dela. Mislim, da bo menjava možna, večji problem je, da je prednja bitva vedno v uporabi. Tudi ko sidrava. Verjetno bo treba iti v zamenjavo v dveh korakih, najprej eno stran in potem še drugo. Ker bom moral izvrtati nove luknje in stare zaponiti z epoxijem, bo postopek trajal več dni. No, vsaj jasno mi je, kako ga bom izvedel.

Pa še nesrečni Starlink, ki je narejen za v domačo dnevno sobo. Priklopi se na 220 VAC, na barki je pa vse 12 VDC. Imam pa en star 150W inverter in bi ga lahko dal enostavno pred Starlikov router. Potem bi navzven izgledalo, kot da je sistem narejen za na barko. Naredim tako (jasno, spet je treba vleči novo lajtungo) in lepo dela. Bingo! Ampak. Inverter se precej greje. Po pol ure je že tako vroč, da se ga ne držati v roki. Moral bi biti montiran nekje, kjer se lahko hladi. Po možnosti prisilno. To pa ne gre, sic! Jah, tako vroča elektronika ne bi dolgo delala, zato ga lepo pospravim in vse skupaj priklopim na glavni inverter. To pomeni, da morava pritisniti dve tipki na komandni plošči, tipko "inverter" in tipko "satelit", da se Starlink postavi. Škoda, pa tako obetavno je bilo...

wreck še vedno na istem mestu

antena starlinka postavljena vmes med sončnima paneloma

oblačno vreme, cel dan

2. september 2023, sobota

Vidy, Poros - Porto Heli, Grčija

V popolni bonaci izplujeva in motorirava skozi preliv med Porosom in Peloponezom. Na drugi strani bi dvignil obe jadri, pa glavno spet ne gre ven. Očitno bo treba kaj drugega urediti. Za danes bo v redu, ker imava krmni veter in glavnega jadra itak skoraj ne morem uporabiti, za naprej pa bo to potrebno urediti.

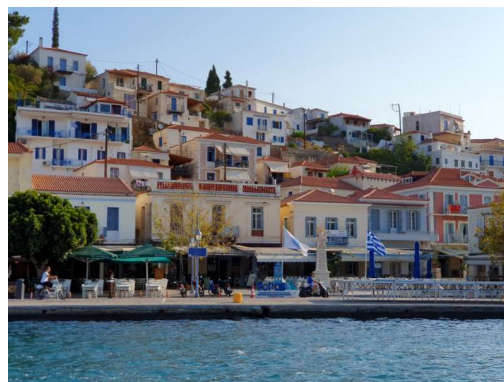
Med plovbo dobim mail od Starlinka. Veseli jih, da sem se uspešno registriral. Mislim, da jih veseli, da bom začel plačevati naročnino. Vesna je med plovbo instalirala dongle na televizijo in po novem ima Mala Smart TV. In še bolj po novem, je priključen preko Starlinka na Netflix in ostale take zadeve. Mogoče ga bova pa sedaj kaj gledala. Zadnji dve leti ga sploh nisva prižgala.

Ker spet plačujeva naročnino na RTV (po novem jo je potrebno, če imaš telefon, ker na telefonu lahko gledaš televizijo), sva hotela pogledati naš prvi program. Pa ga ne moreva. Nekatere stvari (filmi, recimo) niso na voljo preko satelita. Mislim, da bova naročnino že danes spet odjavila. Naj si jo nekam vtaknejo. Oddaje tipa Cik cak ali Dnevnik me ne zanimajo. Naj mi nudijo vse ali pa naj se obrišejo pod nosom za naročnino. Haugh, ich habe gesprochen!

Spotoma se skopava in potem nadaljujemo v Porto Heli. Upam, da tu dokončam tisto, kar v Atenah nisem uspel narediti. Drug teden imamo napovedan prehod hladne fronte in s tem povezane nevihte. Nikamor se nama ne mudi v takem vremenu. In, ja, končno se bom lahko resno pogovarjal z jadranskimi jadranci, ki že celo poletje dokazujejo, kaj znajo. Midva sva pred nekaj dnevi praktično prvič sploh dvignila jadra, dežja pa letos itak še nisva srečala. Vreme v vzhodnem Sredozemlju je povsem nekaj drugega, kot vreme nad štiridesetim vzporednikom...

sidrišče pri mestu Poros zelo polno navkljub temu, da je sobota in čarteristov ni

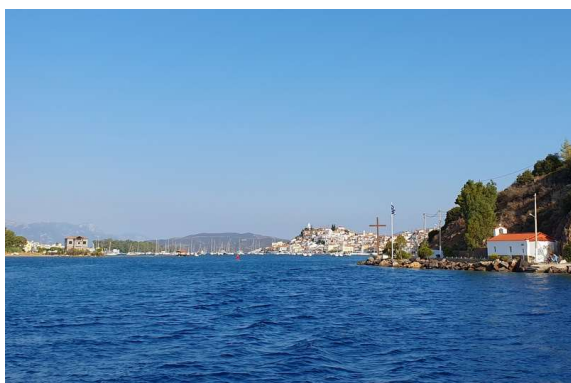
mesto Poros

Poros

danes še nobena charter barka ni izplula, sodeč po privezih

sami zobotrebci , ko to vidiš od daleč, veš kakšna gužva je na sidrišču pred mestom Poros

3. september 2023, nedelja

Porto Heli, Grčija

Življenje se vrača v stare okvire. Ob nedeljah se počiva. In šraufa. Danes je bil na vrsti sidrni vinč, ne-vem-katera-že inkarnacija. Tolikokrat sem ga že šraufal, da je to postala že čista rutina. Tudi tokrat je tako. Po uri-ali-toliko je en del zamenjan. Delno je bil popravljen že v Turčiji, ko je bil zamenjan ležaj. Tudi stari se vrtil še čisto v redu, je pa vse skupaj zvito, posledica uporabe pred menjavo ležaja. Saj je delal, a včasih je malo nagajal. Zamenjati ga je bilo potrebno. Če ne zdaj, pa čez nekaj časa.

Na obalo se nama ne ljubi. Vse v Porto Heliju sva že videla, opravkov pa v nedeljo nimava. Tudi k maši ne greva, čeprav pop zbudi celo vas, malo z zvonjenjem, malo s petjem po ozvočenju. Zato se popoldan lotiva televizorja. Nekaj novih pretočnih vsebin namestiva. Al bo filmov! A kdo jih bo gledal? Kakorkoli, glavno, da imava novo igračo.

Jutrišnji dan, mislim, bo bolj dinamičen.

Porto Heli

Porto Heli

Porto Heli

4. september 2023, ponedelje

Porto Heli, Grčija

Odpraviva se po opravkih. Najprej do riggerja. Pred leti sva tu dala popraviti jadro in poleg sailmakerice je bil tudi rigger. Tudi na netu ima svojo spletno stran. Še gugl ga pozna in pokaže, kje se nahaja. Ampak. Tam ga ni. Niti o njem ne vedo veliko povedati okoličani. Pošiljajo naju sem in tja, a brez uspeha. Na telefon se javlja tajnica. Plehnata.

Po eni uri meni poteče rok trajanja in skočim na avtobus (samo štiri na dan so) za Kranidi, kjer kupim nekaj stvari. Med tem Vesna nadaljuje z iskanjem. Tudi v marini, kjer na netu oglašujejo, da nudijo to storitev, o tem ne vedo nič. Na koncu le najde nekoga, ki pove, da to firmico pozna, ampak že nekaj časa ne obratuje več. Ah, ja. Po grško...

Telefoni v sosednje boatyarde ne obrodijo sadov. Najbližji rigger je v Atenah ali pa v Kalamati. Nazaj se ne bi vračala, upam pa samo, da je tisti v Kalamati resničen in ne cyber, kot tale tukaj. In da bo veter do tja krmni, da bo genova dovolj za poganjanje Male.

Za popoldan je napovedano malo dežja. Tokrat vreme sledi napovedi. Očitno je pred kratkim prišlo iz tujine in se še ni navzelo grških navad.

nad Porto Helijem se zgrinjajo črni oblaki

na sidrišču nas je najmanj 70, pa še vedno je prostor ... no, Mala je okusila kakšnih 20 kapljic dežja, to je pa tudi vse bilo za danes

5. september 2023, torek

Porto Heli, Grčija

Danes dežuje. No, dež je tu že od včeraj in malo se je že nalezelo grških navad. Bilo ga je bolj za vzorec, kot kaj drugega. Pa se vseeno ne premakneva z barke. V Porto Heliju, ne veva, kaj bi počela. Vsak kotiček že pozna. Drugam se nama pa tudi ne premika. Kamorkoli bi odplula, ne bi bilo nič bolje.

Zato je na sporedu delovni dan. Oba službujeva. Ker je sončno samo eno uro, nama ob zagnanih računalnikih in satelitu zmanjkuje župce. Generator je tako deloval nekaj ur in zvečer sva z elektriko dobro preskrbljena.

Vesna se je zbongala z ertevejevci in po novem lahko gleda celotni program tudi preko Starlinka. Mogoče pa vseeno plačava naročnino?

Vreme je primerno za domače počivanje, gledanje televizije, branje knjig in reševanje križank. Od napovedanih silnih urnebesov, ni nič. Z ničemer se ne bom mogel hvaliti. Nahajamo se v središču ciklona in tukaj ni vetra in ni močnih padavin. Menda se bo bolj intenzivno vreme začelo jutri. Avrio.

po rahli nevihtici

pred rahlo nevihtico

6. september 2023, sreda

Porto Heli, Grčija

Danes imam zgodbo, da se bom lahko pogovarjal z jadranskimi jadranci. Počasi se bom morda le znebil kompleksa manjvrednosti.

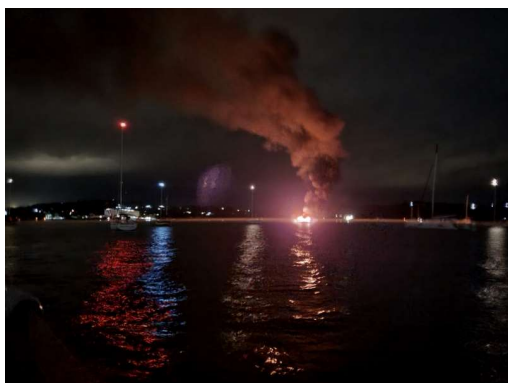
Ponoči se je ulilo (pravzaprav Ulilo) in barko je lepo spralo. Tudi bliskalo je (tu še bolj velja: Bliskalo). Vendar je zaliv velik, popolnoma zaprt z vseh strani in zato zelo varen z globinami nekaj metrov in blatnim dnom. Sidra so držala navkljub sunkom, ki so bili (po občutku) tam okoli štiridesetice. Dingi, ki sem ga obesil postrani in odprl zadnji ventil za vodo, se ni uspel sproti prazniti tako hitro, kot se je polnil.

Ob treh ponoči, v pavzi med dvema nalivoma, me zbudi smrad po zažgani plastiki. Ognja na barki se je za bati! Takoj sem pokonci in gledam, od kod prihaja. Vzroka ne najdem in stopim ven. O-joj! Nekaj sto metrov stran je barka v plamenih. Strela je zanetila požar. Tako sva kasneje prebrala na netu. Osem ljudi je bilo srečno rešenih. Gasilci so dežurali na obali, itak pa nimajo kaj storiti, dokler sidro drži. Če bi bila ta ogromna bakla premikajoča, bi lahko naredila kažin med množico sidranih plovil v okolici in tudi na obali, kamor bi jo zanesel veter. Po pol ure se začne potapljati in kmalu gleda iz vode samo še manjši (še vedno močno goreč) del.

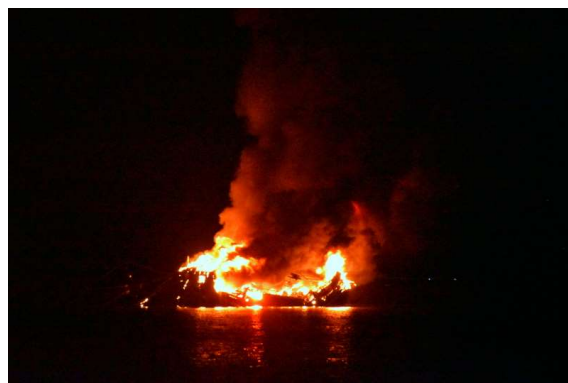
Zjutraj, ko je vse pogorelo do konca, je ostalo samo še nekaj železja. Porto Heli je tako pridelal nov wreck. Dopoldne so ga obdali s plavajočo oviro za razlito olje. Zvečer vidim, da so ga celo označili z nekaj utripajočimi ledicami. Bolje, kot sem mislil, da bo. En wreck Porto Heli že ima. Neosvetljen. Ta je tukaj od davno. Jaz se sploh ne spomnim tega zaliva brez wrecka, pa tudi biblija iz leta 2000 ga omenja kot nekaj normalnega. Po grški folklori bo tudi nov verjetno ostal za večno. Čez sto let bodo morda organizirali turistične ogleda teh starih zadev. Proti plačilu, jasno. Do takrat se jih bomo morali pa morjeplovci izogibati, kakor kdo ve in zna.

Še ena sprememba se je zgodila ponoči. Morje se je iz modre barve spremenilo v čokoladno rjavo. Kot bi bila sidrana na Ljubljanci po močnem deževju, ko na njej plavajo kosi, ki so jih v reko prinesli hudourniki. Samo krokodili še manjkajo v vodi, da bi bila podoba tropske reke popolna.

Preostanek dneva je minil mirno. Nekaj v nalivih in nekaj v soncu. Dopoldan prespim, popoldan službujem. Vesna tudi. Elekrika je postala največja težava v dnevih s soncem kot veliko dobrino.

sredi noči ne malo stran od nas plovilo zagorelo

valil se je gost črn dim

zjutraj smo samo še tole videli

malo kasneje so potopljeno plovilo ogradili

morje čokoladne barve

čez dan nevihte, k sreči brez strel

proti večeru so dali še dodatno zaščito in lučke - lepo, da so označili potopljeno plovilo

... in po vsakem dežju posije sonce

7. september 2023, četrtek

Porto Heli, Grčija

Porto Heli je po novem naftno polje. No, naftni zaliv. Nafta je v izobilju, samo pobrati jo je potrebno s površja morja. Vse kaže, da se je katamaran potopil hitreje, kot je uspela nafta zgoreti. In preostanek je končal v morju. Včeraj sem že mislil, da so zavarovali pogorišče, pa danes vidim, da so samo hoteli preprečiti, da bi nafta še bolj onesnažila morje. No, tudi to je nekaj.

Po dveh dneh se danes odpraviva na obalo. V zlatarno. Takole je to. Poznamo dve vrsti zlatarn. Take, ki so pretežno namenjene ženskam in take ki so večinoma za moške. Slednje se imenujejo tudi čendlerije. Kupim impregnacijski spray po 30 evrov in ne kupim konektora za 209 evrov.

Vesna je manj zapravljiva. V AB marketu kupi dve oradi po dobre 3 evre in še nekaj stvari. Pri tem pa na srečelovu ob plačilu na blagajni zadane darilni bon za šest evrov. Danes bova tako jedla ribe praktično zastonj. Vsekakor pa ceneje, kot če bi jih ujela sama (če računam amortizacijo opreme in predvsem izgubljene vabe).

Malo sije sonce, veliko je oblačno. Z elektriko tanko piskava. Generatorček priskoči na pomoč. Ravno prav na redko smo sidrani, da nisva moteča za okolico na sidrišču.

lokalni umetniki

8. september 2023, petek

Porto Heli, Grčija

Čakava, da ciklon nad Jonskim morjem izzveni. Prav počasi potuje proti Libiji in vse kaže, da plovba okoli rta Malej do srede ne bo možna. No, možna že, prijetna pa ne. In midva pač ne bova rinila v nesrečo. Le počasi bova pa vseeno morala nekam izpluti iz tega zaliva. Odkar na površini plava nafta, se ne da narediti vode. Te pa nama počasi zmanjkuje.

Sidrišče se je včeraj dodobra izpraznilo, plovba proti Atenam je bila čisto spodobna in to je izkoristilo veliko posadk. In vsi čarteristi, ki morajo biti danes popoldan doma. Prihajajo pa drugi. In nekateri se kopajo v tem naftnem vrelcu. Hja, saj nekateri še veliko plačajo, da se lahko kopajo v Moravskih toplicah v z nafto onesnaženi vodi. Torej tile kljukci tukaj sploh niso tako neumni.

Spet se nama ne da na obalo. Vesna je za kosilo pripravila hobotnico in za večerjo šrimpe. In zakaj že, bi potem šla v gostilno?

Danes je precej bolj sončno, kot prejšnje dni in Starlink lahko pokaže kaj zna.

Poleg naju se je neprimerno blizu (manj kot 100 metrov stran) sidrala jadrnica, polna čarterske mladine. Glasni so. Če bodo postali moteči, bom prižgal generator. Ob treh zjutraj, ko se bodo odpravili spat...

še vedno plast nafte na morju

danes nas je že bistveno manj na sidrišču

zaključek večera s kozarcem belega vina in kozicami v vinski omaki

9. september 2023, sobota

Porto Heli, Grčija

En teden sva že v Porto Heliju. Počasi naju bodo začeli obravnavati kot rezidenta.

Malo brkljava po barki, nekaj službujeva. Sonce sije in elektrike je dovolj za Starlink. Dan počasi mineva in popoldan se le odpraviva na obalo. Potrebno je unovčiti bon za 6 evrov v AB marketu. To tudi storiva pred povratkom. Kakorkoli, to je bil vzrok dingiranju na obalo. Rezultat je bil prijeten sprehod po Porto Heliju.

Pred povratkom se le odločiva za obisk taverne. Jeva skoraj enako, kot vedno. In pijeva popolnoma enako, kot vedno. Hja, to je težava v Grčiji. Za tedenske turiste imajo dovolj ponudbe, za tiste, ki so tu dlje časa in večkrat zavijejo v birtijo pa je ponudba izredno skromna. Povsod je na jedilniku enakih deset ali dvajset jedi. Prav tako je, kot na Hrvaškem. Frigani kalamari in še par malenkosti...

Ciklon nad Jonskim morjem se pogloblja in v naslednjih nekaj dneh je okoli rta Malej napovedano veliko vetra in predvsem visoki valovi. Previsoki za naju. Počakala bova, da to mine. Mogoče bo pa to najdaljše čakanje na primerno vreme na Mali? Do sedaj sva najdlje čakala na Fakaravi, okoli deset dni, da je bila plovba proti Australom znosna.

ura na cerkvi je bila točna

sidrišče danes; barva morja je že skoraj taka kot običajno

sosednji zaliv

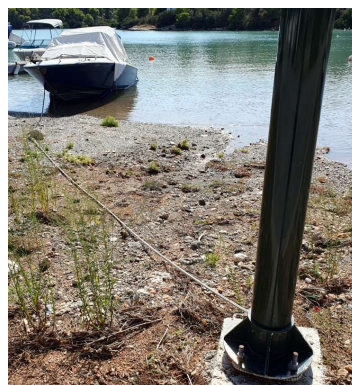
sosednji zaliv ni videti fajn, saj vsako plovilo, ki pelje mimo naredi tak val, da se barke krepko rolajo

sosednji zaliv z ribiškimi barkami in hišami, apartmaji

ročna poslikava z neko mislijo od Odiseja; verjetno zbirališče ribičev/domačinov

in potem se čudimo polomljenim svetilkam;sedaj mi je jasno zakaj

ve se kaj je kdo jedel :) ; odlična je bila neobičajna pita z gobami,porom, tremi vrstami sira in papriko

10. september 2023, nedelja

Porto Heli, Grčija

Spet nisva šla k maši, čeprav se je pop silno trudil in s petjem preko zvočnikov preglasil celo mopede brez dušilca. Cerkvenih ritualov, katere koli religije, se ne udeležujem. Pravzaprav sem bil pri katoliški maši samo enkrat in sicer na Palmerstonovem atolu na Cookovih otokih, ko so me tja zvelikli na silo z grožnjo, da bodo Mali prerezali mooring line, če se vsi ne pojavimo v cerkvi (takrat sva imela pri sebi še dva štoparja).

Čakava. Še nekaj dni bo nesramno vleklo okoli rta Malej in zato čakava. Po današnjih napovedih bo bolje morda že v torek, bomo videli. V sredo pa bo ciklon zanesljivo ugasnil nad Libijo.

Čakanje sva izkoristila (no, uporabila) za službovanje (Vesna) in doprogramiranje bloga (jaz) in dan je bil kmalu mimo. Na obalo spet nisva šla. Preko dneva je bilo nekaj vetra, lahko bi naju pošpricalo v dingiju. Nisva sicer iz sladkorja, a če ni treba, pač ne greva.

Popoldne se je mimo pripeljal sosed in Vesno pobaral, če je vse v redu, ker sva že toliko časa tukaj. Izgleda, da vsi že vedo, da je Mala narejena za premikanje. Kaže pa tudi, da je sosed mislil, da je Vesna sama. Takoj, ko mu je omenila moža, je odbrzel dalje. Ali pa imajo morda ljudje mene za ljudomrzneža?

osmi dan v Porto Heli če bi bilo vsaj morje primerno za kopanje, tako pa ...

katamarana se še čisto malo vidi

s full gasa do potopljenega katamarana mimo nas

kot zgloda od daleč, pobirajo vse kar priplava na vrh (glede na to, da drži v roki črno vrečo)

11. september 2023, ponedeljek

Porto Heli, Grčija

Po včerajšnjem poležavanju, sem danes moral na sprehod. Do Koste (luke, kjer vozijo ferryji in taxiji na Spetsi) je hoja večinoma po ozki glavni cesti. Neprijetna je. Ko zaradi tega zavijem na stranske poti med redke hiše, me pa ljudje čudno gledajo in psi lajajo name. Tudi to je neprijetno. Nazaj se zato peljem z avtobusom in raje malo pošpanciram še po Porto Heliju.

V navezi sem z Yanmarom glede servisiranja rotorja generatorja, a ne kaže nič dobrega. Niti luči še ni na koncu tunela, kaj šele, da to ne bi bil vlak. So mi pa vsaj obljubili, da bodo poskusili najti kakšno rešitev.

Vesni se ne da iti na obalo, raje skuha kosilo na barki. Polnjeni lignji s sirom in panceto ter obilico začimb v vinski omaki.

Frišno kupljeni. Vendar zamrznjeni patagonski. Pa so kljub temu neprimerno boljši, kot kakršni koli jadranski lignji v jadranski taverni.

Nekje se pa vseeno vidi luč na koncu tunela. In kot kaže, to ni vlak. Trenutne vremenske karte za jutri kažejo, da bova končno le lahko obplula rt Malej v 5 Bf, torej po ne več kot metriskem valu in z okoli 25 vozli vetra v sunkih od zadaj (danes je tam vala okoli 2,5 m in vetra malo pod 40 vozlov).

polnjeni lignji v vinski omaki- pomazano s kruhom

12. september 2023, torek

Porto Heli - Sarakiniko, Elafonisos, Grčija

Končno sva se premaknila. S težavo sem izpulil sidro iz blatnega dna, tako dobro sva bila sidrana. Izplula sva ob sončnem vzhodu in priplula ob sončnem zahodu. Z namenom, da ne kuriva elektrike za pozicijske luči. Teoretično.

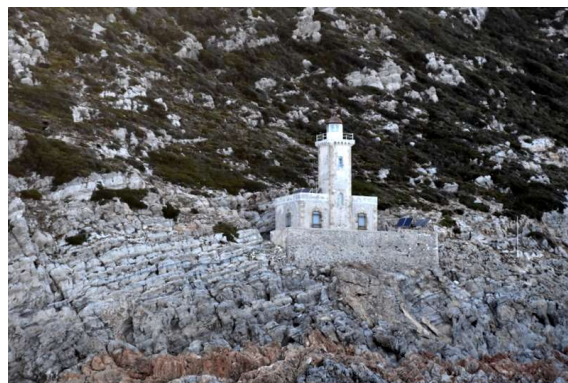
Napovedanega je bilo 5-6 Bf, imela sva 3-4 Bf krmnega vetra. Tudi vala je bilo manj od napovedanega, bil je pa precej zmešan: veter iz dveh smeri in prečni morski tok naredijo svoje. Še posebej zoprn val je bil okoli rta Malej. In ker je bilo vetra premalo, jadro ni moglo opravljati funkcije stabilizatorja in je nemočno plahutalo in zategovalo na rolajoči se barki. Zadnjih 10 milj pred Malejem sem ga pospravil in roller coaster izvajal z motorjem.

Preizkusil sem Starlink, kako dela v takih valovnih razmerah. Slabo. Že inicializacija poteka zelo dolgo. Če ga vmes ne bi resetiral, bi potekala neskončno dolgo. Pa tudi kasneje, ko se je antena končno le priklopila na satelite, je bilo kar nekaj (sicer kratkih) izpadov, ko se je barka močno nagnila. Starlink je javil, da ne vidi satelitov, ker je med nami in sateliti ovira. Ni bila ovira, je bila pa antena močno nagnjena. Ko sva zadnjih nekaj milj plula po mirnem morju, je delal kot mina. Na prejšnjem sistemu od Thrane&Thrane teh težav ni bilo. Tisto je bilo bullet proof. Tole pa... hja, malo muzike za malo denarja.

Prav težavna plovba ni bila, je bila pa zoprna in dolga. Jutri naju čaka še ena podobne dolžine in (v skladu z vremensko napovedjo) v režiji Yanmarja.

današnja plovba neprijetna; rolanje levo ,desno,gor in dol ... vsaj zalivalo nas ni

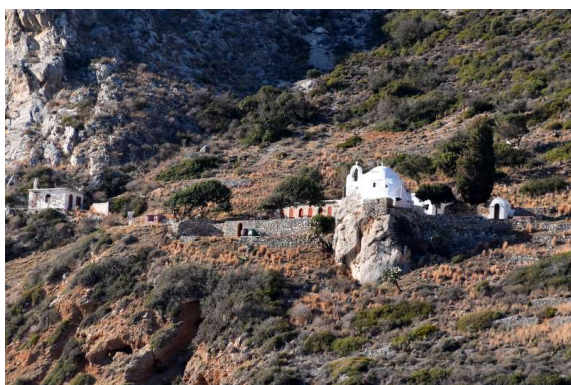
svetilnik pri rtu Malej

zakaj svetilnik ni na koncu rta Malej ?

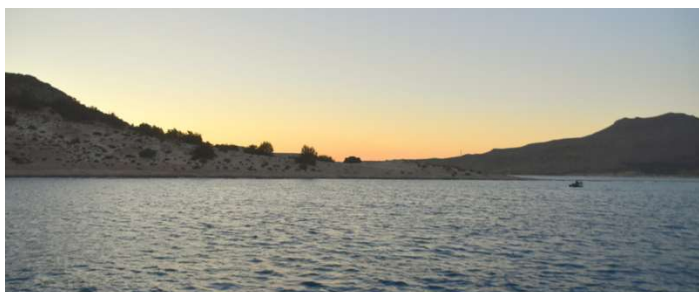
zato, ker očitno mora biti na koncu rta cerkva in ne svetilnik

malo naprej od cerkvice pa še samostan

rt Malej ... samo, da smo prišli mimo njega, mirno morje, tako, da smo lahko še pitno vodo naredili

ob sončnem zahodu priplula v zaliv pri otoku Elafonisos

13. september 2023, sreda

Sarakiniko, Elafonisos - Kalamata, Grčija

Ni bilo tako rolajoče, kot sem se bal, da bo. Zbudi me budilka in ob sedmih zjutraj sva na poti. Nič se ne dogaja. Tokrat celo lovim ribe in ujamem polivinilasto vrečko. No, nekaj je tudi to.

Srečava dve jadralni kruzerki in ena od njih, Sea Cloud, ki smo jo letos že videli, celo jadra v 2 Bf vetra. Njena hitrost je 1,7 vozla. Res je lepotica. Vsaj za moj okus.

Malo pred ciljem prihurmi s polno hitrostjo iz Kitriesa na razdaljo 10 m od nas coast guard, pomahamo si, obrne se in vrne nazaj v Kitries. Kaj so s tem manevrom hoteli, vedo samo oni. Mogoče imajo prevelike zaloge diesla in jih morajo potrošiti. Kdo ve?

Parkirava v marino Kalamata. Premišljevala sva, ali bi se sidrala v sosednji vasi, pa se nisva odločila za to. Jutri bi morala najprej prepluti 8 milj, kar pomeni, da bi morala vstati uro in pol prej, kot če sva v marini. Mojster rigger se je namreč

najavil za ob devetih zjutraj. Ja, ja, saj vem, ne bo ga. Tudi ob desetih ga še ne bo. Ampak, če bi midva zamudila, bi pa sigurno prišel.

Sea Cloud

najjužnejša točka celinske Grčije

svetilnik Tenaro na tej najjužni točki; cesta pelje le do Kokkinogeia, nato pa cca 40 minut peš do svetilnika; svetilnik ni odprt za javnost

klifasta obala, le kaj raste?

kakor sem uspela povečati fotografijo rastejo kaktusi in imajo že veliko plodov

pogled iz kokpita v marini Kalamata

14. september 2023, četrtek

Kalamata, Grčija

Rigger pride točno. Postaja zanimivo. In pove, da on nič ne ve, da bo prišel pravi rig mojster ob pol štirih. Ni več zanimivo, tako pač to je na južnem Balkanu. Drugič pride ekipa točno ob pol štirih in se loti dela. Spet je zanimivo. Ampak, kmalu ugotovijo, da je treba zamenjat en del, za katerega mi je že Bogdan povedal, da je najverjetneje vzrok in sva jim oba z Vesno to napisala (ona) in povedala (jaz) že pred enim tednom. Pa ga niso nabavili. Nič več ni zanimivo. To je, pravijo, strašno komplicirano opravilo in taka zadeva traja vsaj en teden. Oni bi jutri prišli, nekaj sneli, pofotkali, potem bi iz Aten

naročili nov rezervni del in drug teden bi to montirali. Nateguni! Imam problem, ker sam tega ne morem narediti, jadro pa potrebujem. Ne znam se odločiti. Ali jim zaupati delo ali pa odmotorirati na Levkas (kjer so verjetno podobni nateguni) in tam začeti vse še enkrat od začetka. Vse kaže, da bo Kalamata najin nov začasni dom. Tale Grčija se mi je res že pošteno zamerila.

Ker imava čas, preko dneva hodiva naokoli. Vesna se ukvarja s pranjem in administracijo, jaz grem do Yamahe po vplinjač za outboard. Pa ga nimajo, a me potolažijo, da ga nikjer v Evropi ne bom našel. Naj probam v Afriki, še dodajo. Potem grem po plinsko jeklenko na drugi konec mesta. To je bilo uspešno, a me je stalo 12 evrov plus 12k korakov z jeklenko v nahrbtniku.

Zvečer greva na sprehod do porta in se ustaviva v kafiču na pive za živce. In pametujeva, kaj narediti z rig mojstrom...

Mala na privezu v marini Kalamata

z žalostjo opazujem kako slabo vzdrževana je marina, pa tako draga

v sami marini ni nobene trgovine s hrano (pred leti je še bila); ostal je le še kafič in električar; menda novi lastniki marine od lanskega leta

res škoda, da slabo vzdržujejo; je pa marinero zelo prijazen in ustrežljiv, tukaj pa veliko plus točk; pa tudi Michalis/sailmaker je poštenjak

zvečer greva na pivo, pa zagledava ogenj in je vse skupaj tako mikavno izgledalo, da sva se kar vsedla in ...

...učke so rekle, da sva lačna in ne samo žejna...

na mizo je romala skleda okusno pečene jagnjetine, poplajknjena s pivom ...na koncu dobiva gratis še vsak eno malo pivo

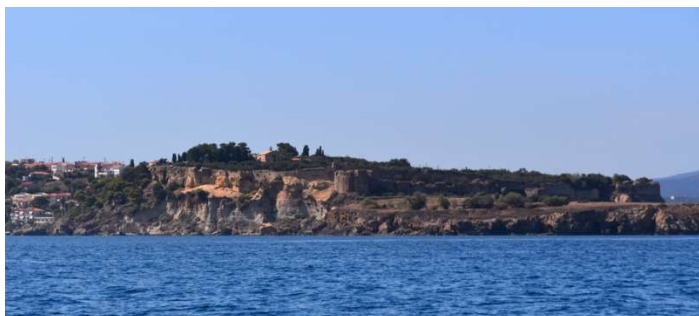
15. september 2023, petek

Kalamata - Akritas, Grčija

Odločitev ali izpluti na Levkas ali ne je naredil kar rig mojster sam. Ob devetih (spet točno!) je na barki in pove, da prinaša slabe novice. Ne more nabaviti rezervnega dela v Atenah. Lahko ga dobi čez dva meseca. Kaj se šali?! Improvizacije pa ne zna narediti. Po dveh dneh bivakiranja v Kalamati v (pre)dragi marini sva tako na istem, kot sva bila v Porto Heliju. Južni Balkan! Pravzaprav ne čisto južni Balkan, če sem pošten. Gospod vsaj računal ni, ker ni nič naredil. To je kar malo presenetljivo za mojstre tega kova.

Potem je na vrsti plan B. V Levkasu se zmeniva, da prideva v ponedeljek ali torek in obljubijo, da bodo še isti dan zadevo uredili. Mar res? Take obljube slišim vedno in v Grčiji nikoli ne držijo. No, dajmo se presenetiti. Upam le, da me ne bo presenetila nafta, ki mi jo bo na tak način plovbe zmanjkalo preden jo bom lahko natočil za bagatelo.

Na hitro Malo še očediva in se odpraviva na pot. Ob dvanajstih. Motorirava. Do Methonija imam namen pripluti. Tokrat je Vesna na straži in jaz službujem v podpalubju. Pa se popoldan dvigne veter točno v nos. Namesto, da bi zadnji dve uri nabijala v 5 Bf, se raje ustaviva v zalivu za rtom Akritas. Pred leti sem se ga izognil, ker tu ni mobilnega signala. Ampak, sedaj teh težav nimava več. Starlink jih rešuje.

plovba mimo Koronija

Koroni

današnji zaliv na obali dva avtodoma

v zalivu pa poleg naju še ena nemška jadrnica

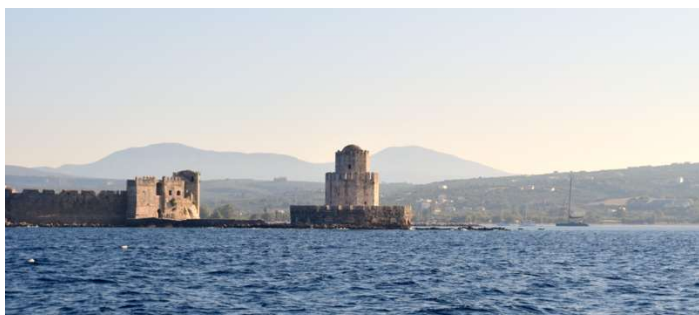
16. september 2023, sobota

Akritas - Katakolon, Grčija

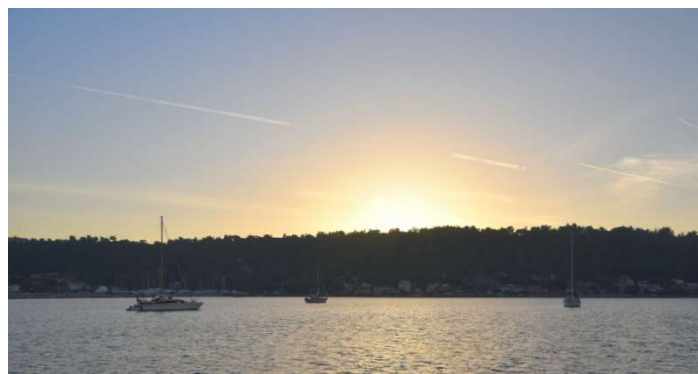
Zjutraj imava bonaco in malo kasneje rahel vetrič v nos. Tudi, če bi imela jadra, bi motorirala. Kasneje se veter sicer dvigne na 3 Bf, a je še vedno skoraj točno v nos. Šele popoldan obrne smer in ga imava na 50-60 stopinj. To bi se nekako dalo orcati, če bi imela glavno jadro. Samo z genovo pa ne gre. Sploh pa ne, ker ne bi rad prišel na cilj ponoči.

Cel dan sva na morju bolj kot ne sama. Dolgočasim se in dolgočasje preganjam s surfanjem po netu. Pa tudi tega se človek kmalu naveliča. Vesna je malo bolj prilagodljiva, ona sedi za računalnikom večji del dneva. Ribariva ne, ena ujeta polivinilasta vrečka pred nekaj dnevi je bila dovolj za ta teden.

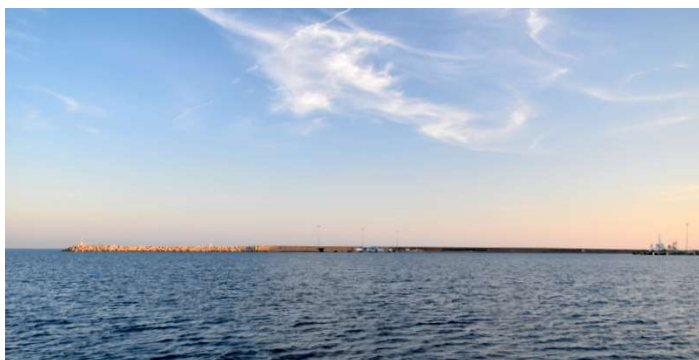
V Katakolu se sidrava skoraj na koordinatah, ki jih imam iz nekaj predhodnih bivanj Male na tem sidrišču. Nič na obali naju ne zanima, itak pa greva jutri ob zori dalje.

med plovbo Methoni

na sidrišču Katakolon smo bili le 4je

Katakolon postajališče za kruzerce.... sploh se ne spomnim, če sem letos videla kakšno kruzercó ?

17. september 2023, nedelja

Katakolon - Ligia, Lefkada, Grčija

Danes se grem malo matematike. Enačba je sledeča: $12,3 \text{ ur} * 5,5 \text{ kt} = 82 \text{ Nm}$. Ampak, kakorkoli jo obračam, se ne izide. Prisotna je očitna napaka. Pa se lotim popravljanja te enačbe. Po malo friziranja je takole: $12,6 \text{ ur} * (6 + 0,1) \text{ kt} = 77 \text{ Nm}$. To pa gre! Torej, odsidrava se malo pred sončnim vzhodom, sidrava malo po sončnem zahodu, motor dela na 200 obratih več, kot običajno, 0,1 vozla nama v povprečju doda tok in ne greva v Levkas, ampak se ustaviva pred vhodom v levkaški kanal. Voila!

Je pa to še en dan, ki si ga ne bi rad zapomnil. Celo telo mi vibrira. Najbolj pa živčki. Od hrupa. Hrup se plačuje z nafto. Ampak. Le kje bom natočil za hrup porabljeno nafto? Najbližja črpalka je oddaljena 400 milj. Taka z nafto po sindikalni ceni pa celo 600 milj.

Prometa dopoldan je malo. Ampak, v tem praznem morju me skoraj povozita dva ferryja, eden pelje na Zakintos in drugi se vrača iz Kefalonije. In pred mano se narišejo ribiči, ki vlečejo mrežo. Pol ure (raje več) jih gledam in ves čas so točno pred nama. Ista smer, nižja hitrost in nikamor ne zavijajo. Na koncu mi preostane le še to, da odvijem na eno stran in jih prehitim sto metrov po desni.

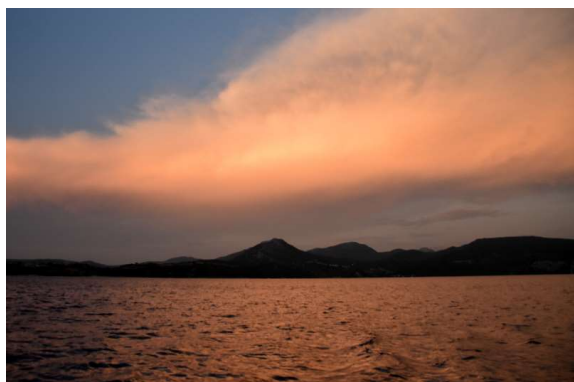
Pri Itaki prideva pa v čarterske vode. Gneča na vodi je temu primerna. Če k pleasure craftu dodam še ribiče in njihove parangale, je potrebno ves čas spremljati dogajanje na morju. Konec je ležanja v kokpitu in brskanja po netu.

... še malo pa bova na sidrišču pred kanalom Lefkasa

hecne oblike plovilo

... no pa sva sidrana

18. september 2023, ponedelj

Ligia - Lefkas, Lefkada, Grčija

Ob pol desetih sva privezana na čarter pontonu v Lefkasu. Pokličeva riggerja. Pride ob pol enajstih, odzivnost, kot se šika. Ekipa šteje tri člane. Takoj se lotijo dela. Izgleda, kot da vedo, kaj počnejo. Vse, kar naredijo, je, da jadro nekako spravijo ven in ležaje posprejajo z mastjo. Hmmm... In mornarski vozal na vrhu zamenjajo z zanko. Jadro gre po novem nekako ven in nekako notri. Ali bo tako tudi v bodoče, bomo pa še videli.

Ampak. Jadro gre ven-not, pasarela pa gre več gori-doli. Majstori... To ugotoviva, ko sva jo popoldan hotela dvigniti. Pa jih pokličeva in spet so takoj tukaj. In se kumštvaajo, splezajo na vrh in ugotovijo, da je njihova zanka pač neprimerna za naš

jambor. Jadro ven, zanko preč in mornarski vozal nazaj. Ah, ja...

Pred dvema dnevoma nama je začel ta-velik hladilnik škripati. Skoraj siguren sem bil, da je težava v ventilatorju. Ampak. Da ta sum potrdim, je treba razmontirati pol kuhinje, sprazniti hladilnik in zamrzovalnik in oboje potegniti na plano. Sum se je potrdil, ventilator je fuč. Standardni ventilator je to, tak kot se uporablja tudi za hlajenje računalnikov. Pa pobaram gugla, kje je computer service shop. Šest jih dam skozi, a ventilatorja ni nikjer. Tega nisem pričakoval. Naročim ga torej za jutri, drugega mi ne preostane. Upam, da vsaj tokrat kurir ne bo zatajil - tako kot je do sedaj še vedno.

Zvečer se odpraviva na sprehod in na pивce za živce. Pa se spet naučiva nekaj novega. Če naročiš ouzo-meze ali bira-meze, dobiš pijačo in hrano, če naročiš samo pivo ali samo ouzo, hranice poleg ni. Cena je pa ista.

Rojena sva pod nesrečno zvezdo, tako kaže. Končno imava operativno jadro, nimava pa vetra. Ko sva bila prejšnje dni brez jadra, je bil veter idealen...

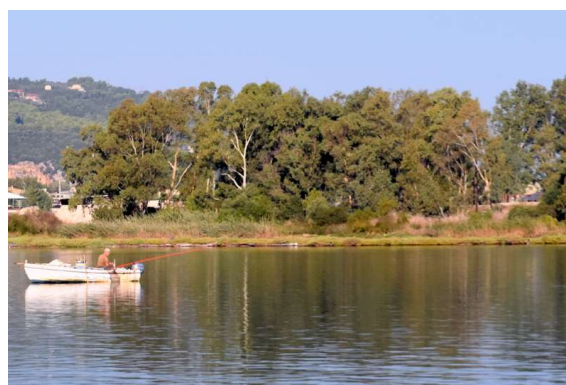
kar dosti nas je prespalo na tem sidrišču

po kanalu

kar dosti čapelj je bilo videti

palca dvakrat večja kot čoln

pred nami Dmarin z zelo visoko ceno priveza

kakor smo bili dogovorjeni, tako hitro so tudi prišli ...ne moreš verjeti

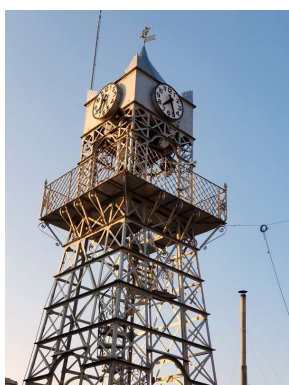
privez na charter pontonu

no, tega pa še nisem videla v živo; električni nastavek za vinč; igrača za 2500€; bomo še kar na roke vrteli :)

.... ker nisva mogla pasarele dvigniti, sva morala riggerje poklicati, da zadevo uredijo

odštekan zvonik

....kalinihta...

19. september 2023, torek

Lefkas - Vlikho, Lefkada, Grčija

Cel dan sva bila oba polno zasedena. Dokaj pozno sva sicer vstala in najprej zavila na zajtrk v mesto, potem sva se sprehodila do trgovinice, kjer naj bi me čakal ventilator. In res me je čakal! Pol ure pred rokom. Za dostavo je poskrbel e-shop.gr, ECS je do sedaj po najinih (na žalost, bogatih) izkušnjah vedno zamujal.

Na poti domov greva mimo frizerja. Takoj sem lahko na vrsti. Odlično. In ko končam jaz, greva še mimo ženskega frizerja. Tudi Vesna je lahko takoj na vrsti. Ne samo odzivnost, tudi storitev je bila dobra. In cena precej nižja, kot v Ljubljani. Še eno pumpo za bor mašino kupiva spotoma in že sem na barki.

Tam me najprej razveselijo lastniki pontona, čarter firma. Privezana sva lahko do petka brez problema, vode in elektrike pa ne moreva imeti. Niti proti plačilu ne. Hja...

Sledi montaža novega ventilatorja v hladilnik (lažji del) in montaža hladilnika nazaj na svoje mesto ter sestavljanje kuhinje (težji del).

Pa napihniti je treba fenderje, ki sva jih kupila v Atenah. To storim brezplačno v čendlariji preko ceste, self service compressor.

Malo naprej se znebim starega motornega olja v dispenzerju v te namene. Novega v čendlariji nočem po ceni 50 evrov in odšpenciram do črpalke, kjer ga ne prodajajo. Sem pa edina stranka in eden od črpalkarjev takoj sede na moped in se odpelje v njihovo skladišče po taisto olje, kot ga prodajajo v čendleriji. Za slabih 30 evrov.

Še po nakupih hrane za naslednje dni skočiva. Potem zavijeva na giros in pivo pred odhodom in že odropotava skozi kanal. Nekaj malega v nadaljevanju celo jadrava in ob mraku vrževa sidro v velikem zalivu Vlikho, pa je precej aktiven dan mimo.

Tukaj bova prespala. Kam pa jutri? Tega še ne veva...

pa še nekaj fotk iz Lefkasa

verjetno zadnjič giros s pito v Grčiji ?

saj so simpatični ti njihovi stoli, ampak udobni pa ravno niso

novi ponton, ki pa nima elektrike in vode

prijubljena točka turistov

Lefkada, ugodne cene striženja tako za moške kot ženske

včerajšnja fotka

Vlikho plovil nešteto kot vedno ...

20. september 2023, sreda

Grčija - Italija

Opoldan še vedno ne veva, kam bi in se zato ustaviva na kohanju na severu Kefalonije. Najdeva lep zaliv s turkiznim morjem in kristalno čisto vodo. Sama sva. Pravi užitek je skočiti v morje, ki ima še vedno slabih 26 stopinj. Vesna gre na snorklarijo, jaz samo zaplavam okoli barke in spotoma malo ochedim Malin trup svinjarije, ki se je nabrala v zadnjih dneh. Kako paše plavanje po dolgem času vedrenja po lukah in ekspresnega prestavljanja, ko sva priplula ob mraku in izplula ob svitu.

Potem pa dalje. Nekam na jugozahod. Itak se bova lahko sproti odločala glede vremena, če bo le Starlink delal. Do sedaj sva motorirala in tako kaže, da bo še nekaj časa. Vsaj še to noč. Jutri naj bi začeli pihati južni vetrovi. Cilj je Italija ali celo Malta, ampak ravnati se bo potrebno po vremenu. V Italiji bi šel na večerjo, na Malto bi zavila pa zato, da kupiva veslo za dingija, ki sem ga izgubil v Marmarisu.

Starlink nama takoj razloži, da sva zapustila grške teritorialne vode. Na miljo natančno! Izven teritorialnih voda moja naročnina pač ne velja in - connection lost. Brez pardona. Seveda je connection tehnično možen tudi v mednarodnih vodah, ki se pri Starlinku imenujejo ocean. Torej sva zaplula v ocean, voila! Kakorkoli, ko na telefonu premaknem en virtualni knofek, imava spet internet. Z majhno razliko. Količina podatkov ni več neomejena, ampak se vsak GB plača posebej. Dobra dva evrčka hočejo za gigabajt. Kar je, roko na srce, za to kar nudijo, izredno poceni (da bi le delal). Za Inmarsat broadband sva pred leti plačevala astronomskih 23.000 dolarjev na GB.

v tem majhnem zalivčku s kristalno vodo sva se ustavila na kosilo in kopanje

nekoč je bil dinghi

Mala na sidrišču ... čisto sami smo

nekaj podvodnih fotk

mini jata batic v eni luknji

tako.... in to naj bi bilo moje letošnje zadnje snorkljanje v Grčiji ...

21. september 2023, četrtek

Grčija - Italija

Danes sva končno sklenila, kam greva. Naredila sva plan. Odjadrala bova v Italijo na pico.

Ponoči je bil končno veter. A ne za dolgo. Bolj konstanten je šele danes. Je pa tako v nos, da bova težko lovila cilj na Siciliji. Motoriral sem precej bolj na jug, kot bi bilo potrebno, da bi pridobil na višini glede na napovedano smer vetra, a očitno še premalo. Bova videla, morda veter še kaj spremeni smer. Če ne, potem bo pač plan B. Pice se baje da v Italiji dobiti na več koncih.

Sicer je pa to pasaža, kot pasaža. Precej dolgočasna. No, sedaj lahko vsaj surfava po netu in tako zapravljava čas. To je precejšen napredek v primerjavi s prejšnjimi leti. In ni nama potrebno loviti rib, da bi se s čem zamotila. Posledično je Vesna ribolov takoj zjutraj odločno prepovedala.

zapustili smo grške vode

in vstopili v italijanske vode

22. september 2023, petek

Grčija - Marzamemi, Sicilija, Italija

Dva slepa potnika sva dobila na Malo. Prvega včeraj in drugega danes. Dva migranta, ki migrirata preko Sredozemskega morja med Afriko in Evropo. Včeraj je bila lastovka in danes je ptiček a-la vrabček.

Ponoči je bilo vetra po jakosti ravno prav, slabe 4 Bf. Le smer ni bila prava in sva ves čas orcala. Danes dopoldan je veter padel na 2-3 Bf, smer se mu je pa še poslabšala. Ker se je naredil bočni val 0,7 metra, to ni več za jadranje. Proti Siciliji zadnjih 30 milj motorirava in morje naju precej svaljka. Neprijetno. Šele tik pred marino se veter popravi na bočni z jakostjo 3Bf, kar je za Malo idealno. Ampak, meni se za 4 milje ne ljubi dvigovati jader. Čeprav je to sedaj enostavno. Mojster rigger na Lefkadi, ki je samo malo namazal ležaje, je očitno imel prav. Glavno jadro teče ven in notri kot nova.

V enem mandraču so štiri marine. Vse približno enake kakovosti. Tako nekako kot sedeži na letalu na lokalnem letu, ki se prodajajo za različno ceno (business ali monkey class). Najcenejša marina je bila zasedena, greva potem v naslednjo po ceni. Priveževa se v drugem poskusu in v drugem poskusu najdem tudi delujočo elektriko. Vse ostalo je v redu. Vesna uredi papirologijo in po desalinizaciji palube se odpraviva na sprehod.

Po šestih letih sva spet na Siciliji. Kakšna razlika v primerjavi z Grčijo! Že na cesti vsi vozijo po omejitvah, mopedov brez dušilca ni in ko prečkava cesto, se avtomobili ustavijo. Kaj sem prišel v Slovenijo?

Ampak. Zaplete se pa pri oštarijah. Tako, kot vedno v Italiji. Meni zdravnik pravi, da ne smem jesti po šesti uri zvečer, tukaj pa oštarije odprejo šele ob pol osmih. Kaj sedaj? Naj bom lačen ali naj ne poslušam zdravnika? Odločil sem se, da ne bom lačen. In sedaj sledi šok. Prepričan sem bil, da bova do birtij prišla točno ob pol osmih. Preveril sem uro na steni v salonu. Pozabil pa, da te ure nisem premaknil na srednjeevropski čas takrat, ko sem tega nastavil na chart plotterju. Eno uro kroživa med zaprtimi birtijami in čakava, da se kazalci premaknejo na pravo mesto. Kako počasi mi teče čas! Počasneje mi je tekal le še v šoli, ko sem čakal počitnice.

Zaželel sem si pice in piva. To sem tudi dobil. Pivo Peroni 620 ml. Večkrat. Vesna je naročila lokalno vino. Poskusil sem ga in je boljše, kot katero koli vino na slovenskem primorskem koncu. Sploh pa karkoli, kar stane v oštariji na jadranski rivi 8 evrov za liter. Pica pa, kakor katera. Testo pri pici je bilo odlično, fila pri Vesni tudi. Pri meni pa... no ja. Quattro stagione do sedaj še nikoli nisem jedel z SMB kuglicami...

zadnja v vrsti Mala v marini Marzamemi

majhna marina (če že, imam take najrajši), ima samo dva tuša in dva WC in to je to ... hm... osebje prijazno

pa gremo peš do vasice Marzamemi

trgovinic s spominki je kar nekaj

plaža z drobno mivko na katero je naneseo kar dosti trave

zelo veliko restavracij, kafičev, slaščičarn

včasih so tukaj konzervirali tuno

kar nekaj trgovin z raznovrstnimi domačimi produkti

danes sva videla celo dve nevesti

oštarija z michelinovo zvezdico; pa še ena je menda v tem kraju

če sva prišla v Italijo na pizzo, potem greva na pico; moja je bila odlična s pravim testom, mozzarelo in pršutom in zraven domače vino

Tone v pizzerijah nikoli ne prebere kaj vsebuje, zato je včasih presenečen; no graha pa tudi jaz še nisem nikoli videla na pizzi

23. september 2023, sobota

Marzamemi, Sicilija, Italija

Danes ne bova izplula. Zunaj je vala precej preko enega metra. Jadralci, ki so se zatekli v najino marino poročajo o dveh metrih, če jim je za verjeti. Prihaja tudi fronta z bliskanjem in grmenjem. Zvečer se je sicer izkazalo, da naju je nevihtna fronta na daleč obšla, a se je že bolje držati tistega znanega angleškega pregovora: lepše je opazovati razburkano morje iz varnega pristana, kot obratno.

Malo sva tudi nadoknadila manjko spanca. Vsaj jaz. Plovba zadnja dva dni res ni bila razburljiva, a ker sem celo noč le na pol spal, se to pri mojih letih že malo pozna. Po nočnem spanju pa sledi dopoldansko počivanje. In gledanje televizije. Pa sem spet razočaran nad našo (plačljivo) nacionalno televizijo. Med filmom (lušno francosko komedijo Brodolomca) je več komunikacijskih prekinitev, kot je bilo reklam pred tridesetimi leti, ko sem še kdaj pa kdaj gledal televizijo. Najprej sem zato krivil Starlink, ki je resda kar pogosto javljal "obstructions". Vsakič namreč, ko se je satelit sprehodil za enega izmed jamborov, ki jih v marini tipično ne manjka. Pa ni bilo to. Kasneje sem preveril Netflix in Sky, pa sta oba delala k'šus brez prekinitev.

Na večerjo se nama sicer da, pa ne greva. Kdaj pa kdaj je vseeno pametno poslušati nasvete zdravnika. Bova šla jutri.

In jutri greva tudi trgovino. To je rak rana tega, sicer lepega, turističnega mesteca. Moj vodnik po svetu (guglove mape) pravi, da je do najbližjega primernegea marketa nekje med 10.000 in 15.000 koraki.

Marzamemi...

Marzamemi oziroma po arabsko Mars al hamam pomeni turtle dove bay = zaliv golobčkov grlice

trofeje ulovljenih tun na stropu enega podhoda

fotografije profi fotografa

tako pa zgleda Marzamemi iz zraka

24. september 2023, nedelja

Marzamemi, Sicilija, Italija

Danes imam rojstni dan. To je treba praznovati. Za začetek ga praznujeva tako, da greva v trgovino po pršut in mortadelo. Pa nisva uspešna. Lokalna trgovinica je (pre)slabo založena, da bi se sploh splačalo ustaviti. Nadaljujeva peš v Pachino. Tam se baje cedi med in mleko. Tako mi razlaga teta iz telefona. Je pa to dobrih 6.000 korakov v eno smer. In nazaj grede morava nosit težke vrečke hrane, Racionalno se obnašajta pri nakupu, mi pravi glas v malih možganih. Ampak, za pršut in mortadelo se je treba žrtvovati, tu ni dileme. Da bova pri mešancih med Angleži in Arabci dobila kaj takega, se ni za zanašati.

Na srečo je v Pachinu poleg Coopa tudi kafič. In na srečo imajo tam pivo. Tako, italijansko, Heineken 0,66 litra. No, imajo jih več. In imajo tudi kelnerico, mlado punco, ki se ponudi, da naju zapelje domov. Ponudba sprejeta, ponudba realizirana.

Hrana v hladilnik, midva na rivo v Marzamemi. Najdeva celo odprto oštarijo ob treh popoldan in dokaj dobro jeva. Tunin tartar z mariniranimi kozicami, mečarica in (jadranski) ligenj na sicilijanski način. Odlično! Vendar, samo s tem nisva zadovoljna. Ko najino birtijo zaprejo, se prestaviva v drugo. Ta je, kot po čudežu, odprta tudi ob petih popoldan. Pa spet jeva, pa spet pijeva. Vse v skladu z zdravnikovimi navodili. Pred šesto popoldan v neomejenih količinah, po šesti popoldan popolnoma nič.

Sprehod skozi prodajalne tunine je na sporedu ob povratku. V Marzamemiju je bila nekoč največja predelovalnica tun na tem koncu tedaj znanega sveta. In sprehod skozi prodajalne sladoleda tudi. Baje je tukaj na prodaj najboljši sladoled v Italiji. Tako piše in če piše, potem že mora biti res. Verjetno tudi je res, saj sladoledarnica obratuje že od čudovitega leta 1960.

In ko smo že pri 24. septembru 1960: čez 159 let bo konec sveta prav na moj 222. rojstni dan. Takrat bo v Zemljo treščil meteor Bennu. Še dobro, da sem svoj 250. rojstni dan praznoval že pred leti. Mogoče ga po tem spoznanju sploh ne bi mogel več. Niti 222., kaj šele 250. Je že dobro, da sem to zadevo že opravil, škoda bi bilo, da bi propadel dober žur, res škoda.

Še klepet s sosedi pred spanjem. Švicarji, ki so sem pripluli iz Švice. Po Donavi. Baje so jambora (dva imajo) dvignili že v Novem Gradu (verjetno v Novem Sadu, op.a.).

s konjem po vasi Marzamemi

dva ogromna parkirišča malce ven iz centra; si predstavljam kakšna gužva je v glavni sezoni

nekoč je bila predelovalnia tun....

nedeljsko popoldne v centru Marzamemi

škoda, da se tako slabo vse vzdržuje

ni bilo veliko oštarij odprtih za čas kosila (tudi Michelinova je bila zaprta); pa malo sicilijanske kulinarke (vse zelo dobro!) na fotki tunin tartar z mariniranimi kozicami

mečarica z začimbami, pinjolami, paradižnik, sir, posuto z drobtinami in pečeno na grillu

polnjen ligen s sirom, lovkvami, paradižnikom, drobtine in polito s paradižnikovo omako, kaprami, olivami

canoli

arancini , različni okusi

ni mi bilo jasno kaj ata prodaja ?

sladoledarna od leta 1960 dalje ...torej toliko stara kot Tone; sladoled je bil res odličen

25. september 2023, ponedelj

Marzamemi, Sicilija, Italija

Danes naju je preletela hladna fronta. Severno od Marzamemija so bile tudi nevihte. Tukaj se je to poznalo le po vetru in bliskanju nekje za obzorjem. Še včeraj sem premišljeval, če bi morda današnja noč preživela na sidrišču, pa mislim, da sva se dobro odločila, da sva ostala v marini. Še posebej, ker so nama eno noč bivanja podarili, ostale pa pocenili za desetino.

Ne samo Slovenija, cel svet je ena majhna vasica. Soseda s S/Y Sagarena, Hubert in Andrea, Švicar in Nemka, ki se odpravljata na pot okoli sveta, sta (najboljša) prijatelja najinih prijateljev, ki sva jih spoznala na Gambierih in smo od takrat stalno v stiku. Nazadnje je Mario še včeraj, malo preden je priplula Sagarena, posredoval nekaj informacij o Tuniziji.

Odločil sem se, da (ker imam čas) očistim bilge filter. Pa ga nikakor nisem mogel odpreti. Ok, si rečem, bom kupil pa novega, saj to ne stane veliko. Prišpinciram tako do čendlerije, a na njej visi lep in velik napis, ki ga še včeraj ni bilo. Chiuso per vacanze. Razumljivo, sezona je mimo in ekipa si sedaj lahko privošči nekaj dopusta. Na pomoč mi priskoči Hubert. V kleti svoje železne barke ima pravo delavnico, v tej delavnici pa konkreten primež. S takim prijemom se da odpreti tudi moj filter.

Vesna se je pa odpravila v trgovino po kruh. Pa je bila tudi ta zaprta. Več sreče s nabavo hrane sva imela zvečer. In še več sreče je imela Vesna, ki si je omislila nove čevljičke. Točneje, srečo je imela trgovina s čevljički, da so našli kupca.

Zvečer se odpraviva na sprehod pred spanjem v vasico, kjer sicer pozna že vse lokale. Ampak, ta vasica, ki je bila še včeraj polna ljudi, danes sameva. Dan potem. Kar nekaj lokalov je zaprtih. Tisti, ki so odprti, so pa bolj kot ne prazni. Če imajo zasedeno več kot eno mizo, je to že uspeh.

Jutri izplujeva na Malto. Vesna se je zdilala za ceno v marini v Valletti. Sploh ni tako drago, kot je še do nedavnega kazalo.

sicilijanska keramika; na mnogih hišah jo je videti

danes zvečer skoraj ni ljudi na glavnem trgu

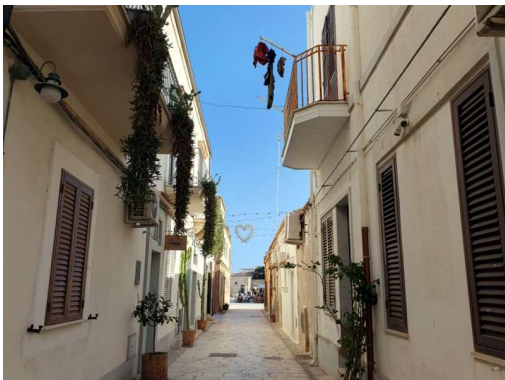
od daleč je bilo videti bliskanje

pa še par slik slikarja Davide Napolitano

ometi so večinoma iz mivke

Buona notte

26. september 2023, torek

Marzamemi, Sicilija, Italija - Valletta, Manoel island, Malta

Ponoči je pihalo, zjutraj je bonaca. Še dobro, sicer bi morala počakati, da se marinero primaje v službo, da naju z dingijem potegne ven. Prehod med barkami na nasproti ležečih si pontonih je presneto ozek.

Ampak, zunaj je veter in jadrava praktično celo pot do Malte. Najprej je vetra za 3 Bf, potem naraste na 5 Bf. Val tudi. Smer je bočna, kar omogoča hitro jadrnanje. Tudi tok na zadnji tretjini poti nama izdatno pomaga. Dve uri pred planiranim prihodom sva zvezana v eni izmed marin v Valletti.

Vesna se ukvarja s hrano. Tako doma, kot po birtijah. Včeraj ji ni bilo jasno, ko so ji razložili, da lahko dobi zavitek s cipolo. Cipola po slovensko je čebula, saj smo besedo najverjetneje ukradli Italijanom. Čebulni zavitek pa je nekaj, kar niti v sanjah ona ne bi pojedla. Danes je bilo bolje. Ogromna porcija vrtnih polžev v omaki (bratje Hrvati bi rekli na buzaro) je ni pustila ravnodušne. Tako, kot mene ni pustilo ravnodušno pivo, ki ga tukaj točijo na (imperialne) pinte, ne na pol litra. Vse za zdravje!

Popoldanska zanimacija je bil sprehod po mestu in spotoma iskanje rentiča. Nekaj najdeva, samo cena ni prava. Hočejo imeti "siksti", midva pa iščeva takega za "sikstin". Iskanje se bo nadaljevalo jutri. Danes je bilo prekinjeno s postankom za pivce, ki se je nepričakovano podaljšal zaradi nevihte, ki nas je preletela.

Po povratku pa čim prej v posteljo. Čeprav je bila današnja plovba prijetno hitra, je bila pa tudi naporna. Oba sva utrujena.

jutranje slovo od Sicilije

spuščanje Italijanske in dvigovanje malteške zastave

jadrnica, ki naju je spremljala vso pot od Sicilije dalje, nas je na koncu pred Malto ujela

malo pred Malto so se dvignili valovi, nič prijetno

na Malti živi pol milijona ljudi na dveh otokih pozidano kjer je možno, ogromno novogradenj in še gradijo ...

..na Malti ne plačajo davka na premoženje in njihov DDV je 18%

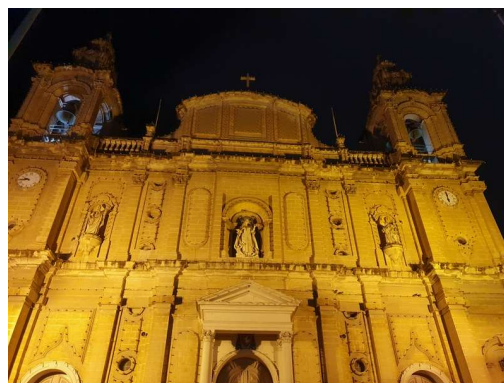
Mala skoraj na koncu B pontona, ni živih bark

Otok Manoel, prej znan kot Škofov otok ali Isolotto, je majhen otok, ki je del občine Gżira v pristanišču Marsamxett

malce drugačna omaka, okusna, malteški polži

27. september 2023, sreda

Valletta, Manoel island, Malta

Trden spanec je bil. Kar s težavo sem odprl oči in se počasi prebudil. Potem pa na pot. Na letališče po avto. Zagrebčan nama na avtobusni postaji v hrvaščini razložil, da sva direktni bus zamudila za minutko. Nič zato, bova pa prestopila v Valletti, sva rekla in odpotovala po planu B. Po krepki uri sva končno na letališču in po krajšem iskanju najdeva tudi rentakarovce (ne, niso v arrival hallu, v parkirni hiši so).

Pa spet vozim po levi. In to z manualcem s precej izdelanim menjalnikom (očitno ga je renalo že precej voznikov z desne strani). Pa to niti ni bilo tako hudo. Temu rent-a-wrecku ne dela polnilec telefonov, niti 12V vtičnica, niti USB priključek. Ajoj! Kaj pa navigacija? Telefon mora biti ves čas prižgan. Reši naju power bank, ki sem ga pred leti dobil od pokojne Abanke in ga do sedaj še nisem resno uporabljal.

Pa se gremo vozit. Najprej na jug po vesla. Čakajo naju, kot smo bili dogovorjeni. Potem pa na sever. Na veliko koncih se ustaviva, in si otok intenzivno ogledujeva.

Vtisi o Malti so mešani. Mdina in do neke mere tudi Valletta sta popolnoma sterilno čisti. Česa podobnega že dolgo nisem videl. V Mdini ni niti enega grafita ali papirčka na tleh. Niti enega! Mesto, ki je po dizajnu precej podobno Rodosu je vzorno urejeno (Rodos je en kup zapuščenih stavb in gojišče trstičja). To je zelo pozitivna izkušnja. Mala brca v temo je bil le muzej v Mdini. Posledično nisva več rinila v muzeje, ki jih sicer vsaj jaz zelo rad obiskujem. Podoben strel v prazno je tudi neolitsko nahajališče (kamni kot kamni), čeprav se hvali z Unescovim znakom

Sva pa zato prevozila nekaj mestec in si ogledala malteško življenje en vivo. Ustavila sva se na nekaj plažah in turističnih mestih. Tudi v filmski vasici, kjer so posneli film o mornarju Popaju. Neverjetno se nama je zdelo tudi število mooring boj po zalivih. Le kako so lahko čolnički v morju tako na gosto? Danes je bilo to še posebej izrazito, ker je bilo vetrovno in so bili valovi temu primerno visoki (tudi v naši marini na koncu fjord-like zaliva je bila kar štiga).

Vožnja med postanki pa je bila zame precej stresna. Ne zaradi tega, ker vozimo po napačnih strani ceste, niti ne zaradi voznih navad domačinov (čisto spodobne so in precej boljše od razmer v Turčiji ali Grčiji), ampak zaradi precej slabih cest in Vesnine navigacije. Ampak, dan je bil ponoči le spravljen pod streho, jaz pa na koncu precej utrujen.

Maltežanščine ne razumem prav nič. Še prebrati je ne znam. Črke se ne izgovarjajo, kot smo navajeni in nekaj jih je takih, ki se drugje sploh ne pojavljajo (c, z in g s pikico ter prečrtan h). Ne razumem niti njihove cenovne politike po lokalih. Kebab je nekajkrat dražji, kot sicer po svetu, burek pa prav tolikokrat cenejši. Na splošno pa so cene podobne ljubljanskim in za nekaj desetakov se čisto spodobno je.

Marsaskala, kraj kjer sva uspela končno najti vesla, ki so ustrezna za najin Kolibri dinghi

Malta ima kar nekaj kmetijskih površin

vhod v Mdino

Mdina

vse ulice so ozke, rahlo zavite

St. Paul bay; glede na število boj v morju, si ne morem predstavljati kako to zglada v glavni sezoni; menda je noro/nenormalno

v daljavi otok Comino (ime ima po kumini), fotka iz St. Paul bay

Popaj vilage - tukaj so snemali leta 1980 film s Popajem... sedaj turistična atrakcija s čudovitim zalivom

Ta Hagrat templji ...

Gnejna ... zaliv z mivko in celo nekaj jih je bilo sidranih

stari del Valette zvečer je zelo živahen

... in celo lift imajo, ki skrajša pot do ferry ... ker tega nisva prej videla, sva seveda hodila naokoli ...19.381 korakov sem danes prehodila...

28. september 2023, četrtek

Valletta, Manoel island - Il-Hopra l-Kbira, Malta

Ob enajstih vračava rentiča, zato se pred tem zapeljeva še po zalivih južno od Vallette in enega, ki si ga ogledava, izbereva za nocojšnje prenočevanje. Spodobi se, da tudi na Malti kdaj zaplavava v morju in tega na javnih plažah ne počneva z velikim veseljem. Pravzaprav, sploh ne počneva. Tudi sprehod po Marsaxlokk (izgovori se marsašlok) je prijeten na toplem jesenskem dopoldanskem soncu.

Avto oddava na letališču in se domov odpeljeva z avtobusom. Direktni je tisti z oznako X2. Vendar. Nisva se dobro pozanimala. Ta linija je krožna vožnja in od najine marine na letališče res pripelje direktno, v drugo smer pa preko končne postaje v St. Julian's, precej severn o od najine barke. Tako imava še siteseeing tistega dela Malte, ki sva ga včeraj z avtom izpustila.

Tako, sedaj sva pa res vse videla! Res je pa tudi, da je vse bolj kot ne enako. Hiše so dolgočasne, vse v oker sivi barvi in škatlastih oblik. In še nekaj jih dela dolgočasne, nikjer po hišah ni grafitov in nikjer med hišami ni smeti. Nikjer! Kot bi prišel v Singapur. Čistoča je tako velika prednost v primerjavi z ostalimi sredozemskimi deželami, da je Malta kar naenkrat v najinih očeh prešla iz dežele z izrazito negativno konotacijo (spomini izpred 15 let, ko sva bila tu z barko) na precej pozitivno.

Poravnava marino in odplujeva v nekaj milj oddaljen zaliv na kopanje. Jaz izvedem skok v vodo, Vesna skok pod vodo (njen skok je bil izveden po lojtrci z masko na obrazu). Sidrišče je lepo, vse naokoli so klifi, pod barko je turkizno morje. In jesensko morje ima 26 stopinj. Po kopanju je na sporedu roštilj in potem počitek. Jutri odrineva na vse zгодaj.

Marsaxlokk = malteški stil barvanja bark

Marsaxlokk, ribiška vasica s 3500 prebivalci

Marsaxlokk, tudi na Malti je polno električnih skirojev na izposajo

Il-Hopra I-Kbira - ko sva si ogledala ta zaliv, je padla odločitev, da gremo na kopanje in spanje v ta zaliv

Il-Hopra I-Kbira

pod vodo bolj tako, tako, malo razočarana, vendar glede na to kakšna masa ljudi pride v ta zaliv čez poletje, je čudež, da sploh kaj je ... toliko teh invazivnih rakov kot jih je bilo tukaj, pa še nikoli ...

tovrstne sem v preteklosti že videla, so pa lepe ...

pogled iz vode zaliva Il-Hopra I-Kbira

Mala na sidrišču Il-Hopra I-Kbira

po zelo dolgem času spet BBQ

večerno lovljenje rib v Il-Hopra I-Kbira

polna luna ... lahko noč

29. september 2023, petek

Il-Hopra I-Kbira - Il Mgarr, Gozo, Malta

Ob svitu dvigneva sidro, 180 milj imava do cilja. Ampak. Vetra ni, vala je veliko. In zmešan je. Motorirava in nabijava. Ne, to pa ne! Plan B. Ustaviva se v marini na Gozu, pot bova nadaljevala jutri. Spotoma narediva še clear-out iz EU (kar do sedaj niti nisva imela namen narediti), ker je to tu enostavno, vsi uradniki so v marini.

Potem pa na sprehod do Viktorije z drugim imenom Il Rabat. Avtobus vozi, ampak, jaz bi malo hodil, Vesna nerga. Ok, pa greva z busom. Počakava ga, pa nama ne ustavi. Poln je in se mirno odpelje mimo postaje kljub najinemu mahanju. Ah, ja... Jaz nadaljujem s hojo, naslednji pride čez tri četrt ure. Vesna gre peš dve postaji in nato počaka na bus. Dve postaji pred Viktorijo se potem nanj vkrcam tudi sam. Spet je popolnoma poln in nekako se vanj prebijem skozi zadnja vrata. Tam se ne plača. Vsaj nekaj dobrega pri tem avtobusnem potovanju.

V Viktoriji je najprej potrebna pavza za zdravljenje dehidracije. Na celi poti (6 km) nisem naletel niti na en (odprt) kafič. Vukojebine. Veliko pivo po dva evra se mi zdi kar ugodno. Pa v baziliko (Vesna) in na citadelo (oba). Ampak. Bolje, da ne bi šel. Z vrha je res lep razgled. In ravno v tem je težava. Že dolgo nisem videl tako dolgočasne pokrajine. Sama pol puščava (še tisto, kar je njiv, so sedaj preorane in brez vegetacije). Vmes so posejana naselja kockastih hiš oker-sive barve z (za nekaj števil!) prevelikimi cerkvami. Res žalosten pogled.

Manj žalostno je dejstvo, da je tudi Gozo čist kot bolnišnica. Pravzaprav to sploh ni manj žalostno, ampak je neskončno lepo. Še malo bolj podrobno sem opazoval, ker sem pešačil. Nobene smeti in niti ena sama bilka trave ali plevela ne raste iz pločnika (no, če sem pošten, tudi drugje nič ne raste). To je nekaj, kar sem si od nekdaj želel, da bi doživel v Ljubljani. Torej to, da ne bi bilo smeti in ceste ne bi bile zanemarjene. Zelene parke pa v mojem mestu občudujem in tukaj zelo pogrešam. Nikjer nič zelenja! Do sedaj čiste Ljubljane še nisem doživel in se bojim, da je tudi ne bom za časa svojega življenja, ki se bo verjetno izteklo leta 2062.

Za moj okus ni dobre pice zahodno od Cagliarija in vzhodno od Trsta. Na srečo Malta leži vmes. Morda je bilo brez veze, da sva rinila na Sicilijo na pico, kar na Gozo bi lahko zavila. Odlična je bila! Imajo pa v lokalni, kjer sva jedla, svojevrsten način strežbe piva. Ena pinta točenega piva je po njihovo velik krigel in poleg dva majhna piva v steklenički. »Self service pint of draught beer« razloži mlada in simpatična kelnerica.

Pred spanjem pa še na sprehod in na pokušino lokalnega vina. Nič slabša niso, kot slovenska vina. Boljša pa tudi ne. K počitku leževa v upanju, da se vremenska napoved preko noči ne spremeni za toliko, kot se je danes.

ob zori izplujeva proti Tuniziji ...malteški ribiči v svojih tradicionalno pobarvanih čolnih še vedno lovijo ...

otok Comino ; turistične ladjice vozijo na ogledne jame

Comino ima en delujoči hotel in dva stalna prebivalca;otok Comino je znan po Blue lagoon

Mala na privezu v Mgarr marini Gozo

Mgarr Marina ima 208 privezov, več ali manj roli - pretežno časa prihajal notri val

vse za turiste: okvir foto točka, cerkev v Ghajnsielem - prva vas iz marine

Victorija, fotka narejena na obzidju

pravi teater - za jesen, zimo napovedane operete, muzikali ipd ...

cerkev pri obzidju; Malta ima nenormalno veliko velikih cerkva za tako majhno število prebivalcev; otok Gozo ima le cca 40.000 prebivalcev

pogled na okolico iz obzidja v Viktoriji

na vrhu obzidja kafič v družbi topov

dva piva po 0,25 je za maltežane pinta.... preizkušala malteška vina, niso bila slaba, cene buteljčnih vin v oštariji nizke; moja foccacia nekaj posebnega: suhi paradižniki, pistacijev pesto, orehi na vrhunsko hrustljavem testu; najboljša pizza/foccacia

30. september 2023, sobota

Tokrat gre zares. Jutranja vremenska napoved je še vedno enaka, kot je bila včeraj. Ob sedmih (no, malo pozneje) se odveževa in izplujeva proti zahodu. Spotoma si ogledujeva precej impozantne klife jugozahodne strani otoka Gozo in ko je otok mimo, dvigneva jadra. Vetra je malo, pa še precej od zadaj je, napredovanje je počasno. A tudi mirno.

Sredi dneva vetra ni več, spet dve uri motorirava. Zvečer se veter dvigne na 4 Bf z boka. Ponoči, računam, bova jadrata v 4-5 Bf bočnega vetra. In v metru vala.

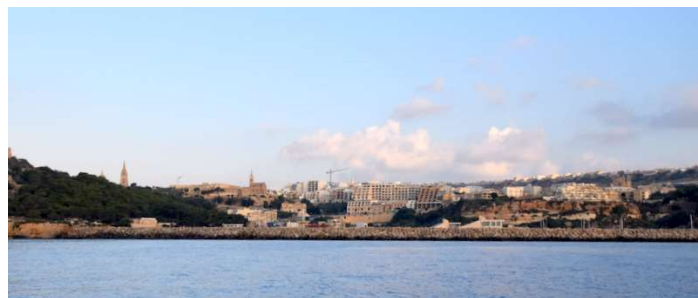
Nič se ne dogaja, še celo ladijskega prometa je malo. Malo sva na netu, malo bereva knjige (Vesna) in rešujeva križanke (jaz). Zvečer izklopim Starlink in ga bom ponovno vklopil jutri.

Il Mgarr, Gozo, Malta - Monastir, Tunizija 1.dan

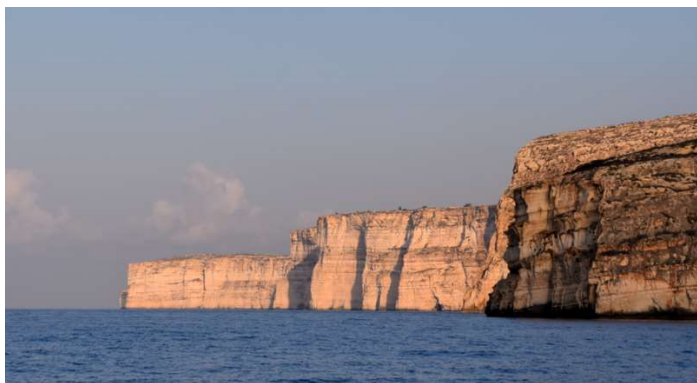
Rib ne smem loviti.

piratska ladja iz Španije priplula na Gozo v jutranjih urah

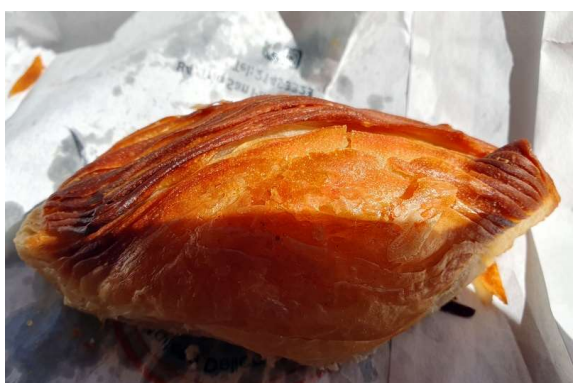
še zadnji pogled na mesto Mgarr na Gozu

najmanj 100m visoki klifi otoka Gozo

iz Malte smo se odjavili; dvig Tunizijske zastave

Pastizz je tradicionalno slano pecivo z Malte . Pastizzi imajo običajno nadev iz rikote, graha ali piščancem; cena 1kos je 0,50€;dva poješ in si sit za pol dneva

qassatat je slano pecivo narejeno iz kvašenega testa s polnilom rikote,graha itd... različni nadevi; meni bolj všeč pastizzi; po obliki je večji kot pastizzi, cena 1,40€

Gozo, za obzidjem eksponat tnala; nič prijeten občutek v takem položaju

Gozo

Gozo, tudi na Malti enako bogato okrašena in dobro vzdrževana cerkev; šla sem pogledati samo dve cerkvi, v obeh enako znotraj

kljčke na vratih v Mdini

tudi s kočijo se lahko pelješ po Mdini na Malti

v Mdini ljudje živijo; za konec: Malta je naredila popravni izpit na katerem je padla pred 15 leti; čistoča, kulinarika, prijaznost, vse je bilo super;